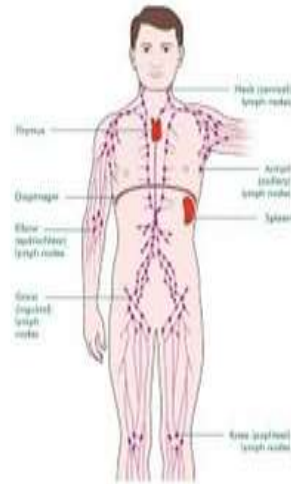

دانشنامه اختلالات سیستم لنفاوی

تنظیم کننده
رضاپوردست گردان
میکروبیولوژیست

مطالب موجود در این دانشنامه

مقدمه
آدنوئید
میلوما
لنفوما
سارکونیدوزیس
لنف ادم
لنفوم هوچکین
تونسیلایت
بزرگی غدد لنفاوی
لنفانژیت
لنفوم غیر هوچکین

مقدمه

سیستم لنفاوی بخشی از سیستم عروقی و بخش مهمی از سیستم ایمنی است که شامل شبکه ای از عروق لنفاوی است که دارای مایع واضحی به نام لنف است.

عملکرد اصلی این است که دفاع در سیستم ایمنی بدن است.

شبکه لنفاوی بسیار شبیه پلاسمای خون است: حاوی نفوسیت ها است . همچنین حاوی مواد زائد و باقی مانده های سلولی همراه با باکتری ها و پروتئین ها است . اندامهای مرتبط با بافت لنفاوی ، محل تولید نفوسیت هستند.

نفوسیت ها در گره های لنفاوی متمرکز

می شوند . طحال و تیموس نیز اندام های لنفاوی سیستم ایمنی بدن هستند.

لوزه ها اندام های لنفاوی هستند که همچنین با سیستم گوارش همراه هستند .

بافت نفوای حاوی نفوسیت ها ، و همچنین شامل انواع دیگر سلول ها برای حمایت از این بافت است.

این سیستم همچنین شامل تمام ساختارهای اختصاص یافته به گردش و تولید نفوسیت ها (مولکول اصلی سلول های نفوای) است که شامل مغز استخوان و بافت لنفی از سیستم گوارش است .

تیموس و مغز استخوان ، ارگانهای نفونیدی اولیه درگیر در تولید و انتخاب اولیه سلول های بافت نفوسیت هستند. مغز استخوان مسئول تولید و بلوغ سلول های **T** ایجاد سلول های **B** می باشد

اندام های نفوای ثانویه یا محیطی که شامل گره های نفوای و طحال هستند ، نفوسیت های بالغ لایه ای را حفظ می کنند و واکنش ایمنی سازگار را آغاز می کنند .

اندام های لنفاوی محیطی محل های فعال سازی
لنفوسیت ها توسط آنتی ژن ها هستند .

فعال شدن منجر به گسترش کلونال و بلوغ
وابستگی می شود. لنفوسیت های بالغ بین خون
و اندام های لنفاوی محیطی در حال حرکت
هستند تا زمانی که با آنتی ژن خاص خود روبرو
شوند.

عملکرد اصلی طحال

برای تولید سلول های ایمنی برای مبارزه با
آنتی ژن ها

برای حذف ذرات جامد و سلول های سالم، عمدتاً
اریتروسیت ها

برای تولید گلبول های قرمز در طول حیات جنین

گره لنفاوی مجموعه ای منظم از بافت لنفاوی است که از طریق آن لنف در مسیر بازگشت به خون عبور می کند.

گره های لنفاوی در فواصل داخل سیستم لنفاوی قرار دارند.

عروق عضلانی لنفاوی، حاوی غدد لنفاوی هستند

که توسط یک لنفوم عضلانی تخلیه می شوند.

بین پنج تا ششصد گره لنفاوی در بدن انسان وجود دارد که بسیاری از آنها در خوشه های مختلف در مناطق مختلف زیر زمینی و شکمی دسته بندی می شوند.

خوشه های لنفاوی معمولاً در پایه اندام ها (کشاله ران، زیر بغل) و در گردن قرار

می گیرند، جایی که لنف از مناطق بدن جمع آوری می شود تا احتمال آلودگی پاتوژن را از آسیب ها حفظ کند.

بافت لنفونیدی مرتبط با سیستم لنفاوی مربوط
به عملکرد سیستم ایمنی در محافظت از بدن در
مقابل عفونت و گسترش تومورها است .

این شامل بافت همبندی تشکیل شده از فیبرهای
رتیکولیک با انواع مختلفی از لکوسیتها
(گلبولهای سفید خون) است که بیشتر لنفوسیتها
در آن قرار دارند و از طریق آن لنف عبور
می کند.

مناطق بافت لنفی که با لنفوسیت ها بسته بندی
می شوند، به عنوان فولیکول های لنفی شناخته
می شوند.

بافت لنفاوی می تواند به صورت ساختاری به
عنوان گره های لنفاوی به خوبی سازماندهی
شود یا ممکن است از فولیکول های لنفی ناحیه
ای که به عنوان بافت لنفاوی مرتبط با مخاط
شناخته می شود تشکیل شود.

سیستم لنفاوی دارای چندین توابع مرتبط است:

این مسنول حذف مایع بینابینی از بافت است

این اسید چرب و چربی را از سیستم گوارش
جذب و انتقال می دهد

این سلولهای گلبول سفید را از گره های لنفاوی
به استخوان منتقل می کند

لنف سلول های ارائه دهنده آنتی ژن مانند سلول
های دندریتیک را به گره های لنفاوی منتقل
می کند.

آدنوئید

آدنوئید از اختلالات سیستم لنفاوی است.

آدنوئید ها قطعات کوچکی از بافت در پشت

گلو بالای لوزه ها و نزدیک بینی های شما
آویزان می شوند

از زمان تولد تا زمانی که وارد مهد کودک

می شوید، آدنوئید ها به مبارزه با عفونت ها در
بدن کمک می کنند.

پس از آن، آنها در اندازه کوچک می شوند و
نقش مهمی در سلامت بدن شما ایفا نمی کنند.
آنها تا زمانی که بزرگ نمی شوند توجه زیادی
نمی کنند.

آدنوئید ها مانند یک اسفنج هستند - آنها
میکروب هایی را می گیرند که موجب بیماری
می شوند، که باعث می شود آنها در اندازه
بزرگ شوند.

اغلب اوقات زمانی که سالم می شوید، آنها به اندازه طبیعی خود می رسند.

گاهی اوقات آنها بافت یا بزرگ شدن باقی می مانند و مشکل می شوند

علائم بزرگ شدن آدنوئید

➤ گلو درد

➤ یک بینی چسبیده

➤ احساس انسداد در گوش

➤ مشکل خواب

➤ مشکل بلعیدن

➤ غدد لنفاوی گردن

➤ آپنه خواب (یک بیماری که موجب توقف تنفس در هنگام خواب می شود)

آدنوئیدها میکروب هایی را که باعث بیماری
شما

می شوندرای می گیرند،

که باعث می شود آنها در اندازه بزرگ شوند.

اغلب اوقات زمانی که سالم می شوید، آنها به
اندازه طبیعی خود می رسند.

اگر آنها متورم شده یا بزرگ شوند، می توانند
مشکل ساز باشند.

بزرگ شدن آدنوئیدها یک بیماری رایج برای
کودکان است

و با افزایش سن افراد کمتر می شود.

هیچ چیزی برای جلوگیری از آن وجود ندارد با
این حال، به دنبال دستیابی به مراقبت های اولیه
میتوان آن را کنترل نمود.

References

1. b Lozano R, Naghavi M, Foreman K, Lim S, Shibuya K, Aboyans V, et al. (Dec 15, 2012). "Global and regional mortality from 235 causes of death for 20 age groups in 1990 and 2010: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2010". *Lancet*. 380 (9859): 2095–128. doi:10.1016/S0140-6736(12)61728-0. OCLC 23245604. PMID 23245604.

2. "Adult Hodgkin Lymphoma Treatment (PDQ®)–Patient Version". NCI. August 3, 2016. Archived from the original on 28 July 2016. Retrieved 12 August 2016.

3. World Cancer Report 2014. World Health Organization. 2014. pp. Chapter 2.4. ISBN 928320429-8

میلوما

میلوما از اختلالات غدد لنفاوی است.

میلوما چندگانه، همچنین به عنوان میلوما شناخته می شود،

یک نوع سرطان مغز استخوان است.

مغز استخوان، بافت اسفنجی در مرکز استخوان هایی است که سلول های خون بدن را تولید می کنند.

میلوما چندگانه به عنوان سرطان اغلب در چندین قسمت از بدن مانند ستون فقرات، جمجمه، لگن و دنده ها تاثیر می گذارد

در نهایت، میلوما، طیف وسیعی از
مشکلات را ایجاد می کند، از جمله

یک درد مضر دائمی یا زمینه های

حساسیت در استخوان های شما

استخوان های ضعیف که شکستن

(شکستگی) به راحتی

خستگی، ضعف و تنگی نفس - ناشی از

کم خونی

عفونت های مکرر

مشکلات کلیوی

خونریزی غیر معمول و خونریزی غیر

معمول - مانند خونریزی بینی و دوره های

سنگین

معمولا میلوما یک توده یا تومور ایجاد

نمی‌کند. در عوض، آن را به استخوان‌ها
آسیب می‌رساند و تولید سلول‌های سالم
سالم را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

میلوما چندگانه نیز بیشتر در موارد زیر
است

مردان

بزرگسالان بالای 60 سال - اکثر موارد
در سن 70 سالگی تشخیص داده شده و
مواردی که افراد زیر 40 سال را تحت
تأثیر قرار می‌دهند نادر هستند
افراد سیاه پوست - میلوم چندگانه حدود
دو برابر در جمعیت سیاه پوستان بیشتر از
جمعیت سفید و آسیایی است

درمان برای میلوما چندگانه معمولاً شامل

موارد زیر است

داروهای ضد میکروبی برای از بین بردن
سلول های میلوما یا کنترل سرطان هنگام
بازگشت (عود)

داروها و روش هایی برای جلوگیری و
درمان مشکلات ناشی از میلوما - مانند
درد استخوان، شکستگی و کم خونی

Symptom of myeloma

علائم میلوما

- back pain درد پشت
- anemia کم خونی
- fatigue ضعف
- red blood cell disorder اختلال گلبول قرمز
- white blood cell disorder اختلال گلبول سفید

References

1. **^ Jump up to:a b c "Adult Hodgkin Lymphoma Treatment (PDQ®)–Patient Version". NCI. August 3, 2016. Archived from the original on 28 July 2016. Retrieved 13 August 2016.**
2. **^ Jump up to:a b c d e "SEER Stat Fact Sheets: Hodgkin Lymphoma". NCI. April 2016. Archived from the original on 17 October 2012. Retrieved 13 August 2016.**

لنفوم

لنفوم از اختلالات سیستم لنفاوی است.

لنفوم یک سرطان سیستم لنفاوی است. این نوع سلول های سفید خون شناخته شده به عنوان لنفوسیت ها را تحت تاثیر قرار می دهد.

آنها نقش مهمی در سیستم ایمنی بدن بازی می کنند.

این نوع سرطان در گلبول های سفید یا لنفوسیت ها آغاز می شود. همانطور که در جریان خون وجود دارد، می تواند به قسمت های مختلف بدن گسترش یابد یا متاستاز شود.

لنفوم می تواند در هر سنی رخ دهد، اما

یکی از شایع ترین علل سرطان در
کودکان و نوجوانان 15 تا 24 ساله
است. اغلب قابل درمان است.

در ایالات متحده، خطر ابتلا به لنفوم غیر
هوچکین در طول عمر 2.1 درصد است.
خطر ابتلا به لنفوم هوچکین حدود 0.2
درصد است.

درمان بستگی به نوع لنفوم و مرحله آن
رسیده است.

اگر درمان ضروری باشد، می تواند شامل
موارد زیر باشد.

درمان بیولوژیک : این یک درمان دارویی است که سیستم ایمنی را تحریک می کند تا با قرار دادن میکروارگانیزم های زنده در بدن به سلول های سرطانی حمله کند

درمان آنتی بادی : آنتی بادی های مصنوعی برای جلوگیری از آنتی ژن های سرطانی وارد جریان خون می شوند.

شیمی درمانی : درمان دارویی تهاجمی برای سرکوب سلول های سرطانی استفاده می شود.

استروئیدها : ممکن است برای درمان لنفوم تزریق شود.

علائم و نشانه های لنفوم شبیه به بیماری هایمانند بیماری های ویروسی و سرماخوردگی هستند، اما آنها به مدت طولانی تر از حد معمول می توانند ادامه پیدا کنند.

بعضی از افراد نشانه ای ندارند، اما برخی ممکن است تورم غدد لنفاوی را متوجه شوند.

اینها در اطراف بدن قرار دارند، اغلب در گردن، کشاله ران، شکم یا زیر بغل

تورم معمولاً بدون درد است اما اگر غدد بزاق بر روی اندام ها، استخوان ها و دیگر ساختارها آسیب ببینند ممکن است درد ایجاد شود. این می تواند با درد پشتی اشتباه گرفته شود.

علائم دیگر هر دو نوع لنفوم ممکن است

عبارتند از

تب مداوم بدون عفونت

عرق شبانه، تب و لرز

از دست دادن وزن و از دست دادن اشتها

خارش غیرمعمول

خستگی مداوم، خستگی غیرمعمول یا

کمبود انرژی

درد در غدد لنفاوی بعد از نوشیدن الکل

عوامل خطر ساز برای لنفوم غیر هوچکین عبارتند از

سن : اکثر لنفوم ها در افراد بالای 60 ساله رخ می دهد، اما برخی از آنها بیشتر به کودکان و نوجوانان تاثیر می گذارد

جنسیت : برخی از انواع در زنان بیشتر است، بعضی دیگر در مردان بیشتر است

قومیت و محل سکونت : در ایالات متحده، آمریکایی های آفریقایی-آمریکایی و آسیایی-آمریکایی در معرض خطر کمتر از لنفوم هوچکین نسبت به آمریکایی های سفید پوست هستند و در کشورهای توسعه یافته رایج تر است

مواد شیمیایی و اشعه : اشعه هسته ای و برخی از مواد شیمیایی مورد استفاده در کشاورزی

کمبود ایمنی : یک فرد مبتلا به سیستم ایمنی ضعیف بیشتر در معرض خطر قرار دارد.

بیماری اتوایمیون : این زمانی است که سیستم ایمنی بدن سلولهای بدن خود را حمل می کند. مثالها شامل آرتریت روماتوئید و بیماری سلیاک است

سرطان های لنفاوی بر اساس نوع سلول های ایمنی طبقه بندی شده اند.

دو نوع اصلی

Hodgkin و غیر **Hodgkin**

است. در داخل اینها زیرمجموعه های زیادی وجود دارد.

غیر هودکین، شایع ترین نوع، بر سلول

تاثیر می گذارد. این **T** و **B** های

مربوط به **90** درصد موارد لنفوم و حدود

4 درصد از سرطانات در ایالات متحده

است

References

i. GBD 2015 Disease and Injury Incidence and Prevalence, Collaborators (8 October 2016). "Global, regional, and national incidence, prevalence, and years lived with disability for 310 diseases and injuries, 1990–2015: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2015". Lancet. 388 (10053):

1545–1602.

doi:10.1016/S0140-

6736(16)31678-6. PMC

5055577 . PMID

27733282.

سارکونیدوز

سارکونیدوز از اختلالات سیستم لنفاوی است.

بسیاری از افراد مبتلا به سارکونیدوز فکر می کنند که قبل از تشخیص آن، آنفولانزا یا عفونت تنفسی دارند.

سارکونیدوز می تواند بر بسیاری از اندام های مختلف تاثیر بگذارد، اما اغلب آن ها بر ریه ها تاثیر می گذارد.

علائم معمول سارکونیدوز عبارتند از

سرفه کردن

تنگی نفس

درد قفسه سینه

عرق شبانه

خستگی

خستگی یا تنفس غیر طبیعی

عوامل خطر در سارکوئیدوز

افرادی از تبار آفریقایی و اسکاندیناوی
به احتمال زیاد نسبت به قفقاز،
سارکوئیدوز بیشتری دارند

زنان بیشتر احتمال دارد بیماری را
نسبت به مردان توسعه دهند

برخی از مواجهه با محیط های گرد و
خاکی یا ریزه کاری خطر ابتلا به
سارکوئیدوز را افزایش می دهند

افرادی که بین 20 تا 40 سال سن
دارند بیشتر به سارکوئیدوز مبتلا هستند.

Symptom of sarcoidosis

علائم سارکوئیدوز

liver damage آسیب کبد
eye damage آسیب چشم
heart damage آسیب قلب
chest pain درد قفسه سینه
short breath تنگی نفس

References

1. GBD 2015 Mortality and Causes of Death, Collaborators (8 October 2016). "Global, regional, and national life expectancy, all-cause mortality, and cause-specific mortality for

249 causes of death, 1980–2015: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2015". *Lancet*. 388 (10053): 1459–1544. doi:10.1016/s0140-6736(16)31012-1. PMC 5388903 . PMID 27733281.

لنف ادم

لنف ادم از اختلالات سیستم لنفاوی است.

لنف ادم به تورم اشاره دارد که به طور کلی در یک دست یا پاها شما اتفاق می افتد.

گاهی اوقات هر دو سینه یا هر دو پاها سفت می شوند.

لنفادم بیشتر به علت حذف یا آسیب به غدد لنفاوی شما به عنوان بخشی از درمان سرطان است. این ناشی از انسداد در سیستم لنفاوی شما است که بخشی از سیستم ایمنی بدن شما است.

انسداد مایع از مایع لنفاوی از تخلیه خوب است، و ایجاد مایع منجر به تورم می شود.

در حال حاضر در حال حاضر هیچ درمان
برای لنف ادم وجود ندارد، با تشخیص
زودهنگام و مراقبت دقیق از اندام تحت
تاثیر خود می توانید مدیریت شود

علائم و نشانه های

Lymphedema

که در بازو یا پای آسیب دیده شما رخ
می دهد عبارتند از

تورم بخشی یا کلیه دست یا پای شما، از
جمله انگشتان دست یا انگشتان پا

احساس سنگینی یا تنگی

محدوده محدودی از حرکت

خستگی یا ناراحتی

عفونت های دوره ای

سخت شدن و ضخیم شدن پوست (فیروز)

تورم ناشی از لنفادم از تغییرات خفیف و قابل توجهی در اندازه بازو یا پای شما تا تغییرات شدید است که اندام را سخت استفاده می کند. لنفادم ناشی از درمان سرطان ممکن است تا چند ماه یا سال پس از درمان رخ ندهد

عوامل خطر

عواملی که ممکن است خطر ابتلا به لنفادم را بعد از سرطان افزایش دهند، از درمان سرطان یا از علل ثانویه دیگر عبارتند از

سن سالمند

وزن بیش از حد یا چاقی

آرتريت روماتوئيد يا پسوريازيس

(7): 653–62.

References

doi:10.1056/NEJMra1

003733. PMID

20818856. Archived

from the original on

2011-09-30.

**1. Jump up[^] Bower,
Mark; Waxman,
Jonathan (2011).**

Lecture Notes:

**Oncology (2 ed.). John
Wiley & Sons. p. 195.**

ISBN 978-1118293003.

**Archived from the
original on 2017-09-
10.**

**2. [^] Jump up to:a b c
Armitage, JO (August
2010). "Early-stage
Hodgkin's Lymphoma".
N. Engl. J. Med. 363**

لنفوم هوچکین

لنفوم هوچکین از اختلالات سیستم لنفاوی

است.

لنفوم هوچکین هنگامی ایجاد می شود که لنفوسیت ها در معرض تغییرات بدخیم قرار می گیرند و در کنترل غیرمجاز ضرب می شوند.

این لنفوسیت های غیر طبیعی (به نام سلول های لنفوم) مجموعه ای از سلول های سرطانی به نام تومور، در گره های لنفاوی (غدد) و سایر قسمت های بدن را تشکیل می دهند.

در مراحل پیشرفته، لنفوم هوچکین می تواند از طریق سیستم لنفاوی و خون تقریبا به هر بخش از بدن گسترش یابد. با درمان، اکثر افراد مبتلا به لنفوم هوچکین می توانند درمان شوند. این امر مخصوصا برای بیماران جوان تر است که با بیماری زودرس تشخیص داده می شوند. لنفوم هوچکین مرحله پیشرفته همچنین

میتواند بسیار موفقیت آمیز باشد

لنفوم هوچکین در هر سن ممکن است رخ دهد، اما در نوجوانان و بزرگسالان جوان، بیشتر از یک سوم موارد تشخیص داده شده بین 15 تا 30 ساله است.

حدود 30 کودک (14-14 سال) هر سال با لنفوم هوچکین تشخیص داده می شوند
لنفوم هوچکین در مردان بیشتر از زنان است.

در اغلب موارد علل لنفوم هوچکین هنوز معلوم نیست. ما می دانیم که این مسموم نیست و مانند بسیاری از سرطان ها، صدمه به پروتئین های خاصی که به طور طبیعی رشد و تقسیم سلول ها را کنترل می کند، ممکن است در توسعه آن نقش داشته باشد.

تحقیقات در تمام طول زمان به علل احتمالی این آسیب می انجامد.

برخی از افراد هیچ علائمی در هنگام ابتلا به لنفوم هوچکین ندارند.

در این موارد ممکن است بیماری به طور تصادفی برداشته شود، مثلا در طی یک رادیوگرافی قفسه سینه معمولی. شایعترین علامت لنفوم هوچکین، معمولا تورم بدون درد یک گره لنفاوی (غدد تورم) است، معمولا در گردن، زیر دست یا در کشاله ران.

مهم است که به یاد داشته باشید که اکثر افرادی که با گره های بزرگ لنفاوی به پزشک خود می روند، لنفوم هوچکین را ندارند. غدد تورم اغلب از یک عفونت، به عنوان مثال یک گلودرد رخ می دهد. در این مورد، غدد در گردن معمولا متورم و دردناک است.

سایر علائم ممکن است عبارتند از

تب تکراری

عرق بیش از حد در شب

کاهش وزن ناخواسته

خستگی مداوم و کمبود انرژی

خارش عمومی یا خارش

Symptom of hodgekin lymphoma

علائم لنفوم هوچکین

larg spleen بزرگی طحال

bone marrow disorder

اختلال مغز استخوان

thymus disease بیماری تیموس

liver disorder بیمار کبد

lung disorder بیماری ریه

**Archived from
the original on
2016-03-20.**

References

- 1. Ward, E;
DeSantis, C;
Robbins, A;
Kohler, B;
Jemal, A (2014).
"Childhood and
adolescent
cancer
statistics,
2014". CA: A
Cancer Journal
for Clinicians.
64 (2): 83–103.
doi:10.3322/caa
c.21219. PMID
24488779.**
- 2. Hodgkin T (1832).
"On some morbid
experiences of the
absorbent glands and
spleen". Med Chir
Trans. 17: 69–97.**

تونسیلیت (التهاب لوزه)

التهاب لوزه از اختلالات سیستم لنفاوی است

تونسیلیت می تواند مانند یک سرماخوردگی یا آنفلوآنزا احساس کند. لوزه ها در پشت گلو شما قرمز و تورم دارند.

علائم اصلی در کودکان و بزرگسالان عبارتند از

گلو درد

مشکل بلعیدن

خنک و یا بدون صدا

دمای بالای 38 درجه سانتیگراد یا بالاتر

سرفه

سردرد

احساس بیمار

گوش درد

احساس خستگی

عوارض جانبی لوزه ها بسیار نادر است. اگر آنها اتفاق بیافتد، بیشتر آنها کودکان 2 تا 4 ساله را تحت تاثیر قرار می دهند.

گاهی اوقات شما می توانید (آبسه) بین لوزه ها و دیواره گلو پیدا کنید. این به نام حلقوی نامیده می شود.

در التهاب لوزه معمولا این راهکارها مفید است
برای کمک به کاهش علائم
مقدار زیادی استراحت کنید

نوشیدن نوشیدنی های سرد برای تسکین گلو
پاراستامول یا ایبوپروفن را مصرف کنید

آسپرین را برای کودکان زیر 16 سال
آب شور گرم شود (بچه ها نباید این را امتحان
کنند)

causes of tonsillitis

علل التهاب لوزه

ویروس اپشتین بار EBV

عفونت ویروسی viral infection

عفونت باکتریایی bacterial infection

References

- 1. Bobrove AM (June 1983). "Alcohol-related pain and Hodgkin's disease". The Western Journal of Medicine. 138 (6): 874–5. PMC 1010854 . PMID 6613116.**
- 2. Page 242 Archived 2015-09-20 at the Wayback Machine. in: John Kearsley (1998). Cancer: A Comprehensive Clinical Guide. Washington, DC: Taylor & Francis. ISBN 90-5702-215-X.**

بزرگی غدد لنفاوی

بزرگی غدد لنفاوی از اختلالات سیستم لنفاوی

است.

غدد لنفاوی متورم معمولاً در نتیجه قرار گرفتن در معرض باکتری یا ویروس رخ می‌دهد. هنگامی که غدد لنفاوی متورم توسط عفونت ایجاد می‌شود، این به عنوان لنفادنیت شناخته به ندرت، گره‌های لنفاوی متورم توسط سرطان ایجاد می‌شود

غدد لنفاوی، نقش مهمی در توانایی بدن شما برای مبارزه با عفونت‌ها ایفا می‌کنند.

آنها به عنوان فیلترها عمل می‌کنند، ویروس‌ها، باکتری‌ها و سایر علل بیماری را از بین

می‌برند، تا اینکه دیگر بخش‌های بدن شما را آلوده کنند.

مناطق که در آن ممکن است گره‌های لنفاوی متورم را متوجه شوند عبارتند از گردن، زیر چانه، در زیر شکم و در کشاله ران

گره های لنفاوی متورم نشانه ای از چیزی است که در جایی در بدن شما اشتباه است. هنگامی که گره های لنفاوی شما در ابتدا بوجود می آیند، ممکن است متوجه شوید

رطوبت و درد در گره های لنفاوی

تورم که ممکن است اندازه لوبیا باشد یا حتی در گره های لنفاوی بزرگتر باشد

بسته به علت غدد لنفاوی متورم شما علائم و نشانه های دیگر شما ممکن است شامل موارد زیر باشد

آلودگی، گلودرد، تب و سایر علائم عفونت
تنفسی فوقانی

تورم عمومی غدد لنفاوی در سراسر بدن شما -
که ممکن است عفونت، مثلا

یا مونونوکلئوزیس یا یک بیماری ایمنی مانند
لوپوس یا آرتریت روماتوئید را نشان دهد

گره های سخت، ثابت، به سرعت در حال رشد،
نشان دهنده تومور احتمالی است

تب

عرق شبانه

شایعترین علت تورم غدد لنفاوی عفونت، به ویژه یک عفونت ویروسی مثل سرماخوردگی است.

سایر علل احتمالی گره های لنفاوی متورم عبارتند از

عفونت های رایج

گلو ی استرپتوککی

سرخک

عفونت گوش

دندان آلوده (آبسه)

عفونت پوست یا زخم، مانند سلولیت

Wilkins. pp. 123–132.

ISBN 978-0-7817-6422-3.

References

- 1) Portlock CS (July 2008). "Hodgkin Lymphoma". Merck Manual Professional. Archived from the original on June 28, 2009. Retrieved June 18, 2009.
- 2) Hodgon DC, Gospodarowicz MK (2007). "Clinical Evaluation and Staging of Hodgkin Lymphoma". In Hoppe RT, Mauch PT, Armitage JO, Diehl V, Weiss LM. Hodgkin's disease (2nd ed.). Lippincott Williams &

لنفانژیت

لنفانژیت از اختلالات سیستم لنفاوی است.

لنفانژیت می تواند وضعیت تهدید کننده حیات را در صورت عدم درمان، تبدیل کند، اما اغلب موارد جدی نیست و قابل درمان نیست و اثرات پایدار ندارد.

ممکن است شنیده اید که اصطلاح در معرض مسمومیت خون یا ترومبوفلیت قرار گرفته است، که هر دو نادرست هستند

لنفانژیت عفونت غدد لنفاوی یا عروق درون سیستم لنفاوی خود است.

این سیستم دست در دست با سیستم ایمنی بدن برای مبارزه با عفونت و تخلیه مایع اضافی بدن است.

سیستم لنفاوی ما از سلول ها، مجرای، اندام ها و غدد تشکیل شده است. این کل سیستم مسئول حمل و نقل پروتئین، چربی، مایعات و مواد دیگر در سراسر بدن است.

غد نیز به عنوان گره های لنف شناخته

می شوند و می توانند در سراسر بدن پیدا شوند، اکثر آنها در زیر بغل، کشاله ران و فک وجود دارد.

آنها مایع لنفاوی را فیلتر می کنند که دارای سلول های سفید خون برای از بین بردن باکتری های مضر است.

سازمان های مرتبط با سیستم لنفاوی لوزه ها، طحال هستند

شایعترین علل عبارتند از

عفونت باکتریایی به عنوان عفونت استرپتوکوک حاد شناخته می شود

یک عفونت باکتریایی استافیلوکوک شناخته شده به عنوان عفونت استاف

عفونت موجود پوست اگر باکتری وارد جریان خون شما شود (ممکن است به زودی سپسیس اتفاق بیفتد)

دیابت

هر گونه بیماری یا بیماری که بر عملکرد سیستم ایمنی تاثیر می گذارد، مانند کمبود ایمنی

استفاده طولانی مدت از استروئید ها، چه به دلایل پزشکی و یا برای تفریح، از قبیل افزایش وزن

ابله مرغان

التهاب غدد لنفاوی ناشی از بافت های سرطانی و بیماری هایی مانند بیماری کرون

لنفانژیت می تواند به عوارض جدی منجر شود، بنابراین مداخلات پزشکی بر اساس علائم اولیه بیماری ضروری است.

این برای جلوگیری از گسترش آن در سراسر بدن است که می تواند در عرض چند ساعت از عفونت رخ دهد.

درمان با لنفانژیت ممکن است شامل تجویز دارو برای از بین بردن درد، از جمله ضد التهاب و آنتی بیوتیک ها باشد،

اگر این عفونت نتیجه یک مهاجم باکتریایی باشد. این می تواند یک داروی خوراکی یا یک درمان ضد میکروبی درون وریدی باشد. موارد جدی تر نیاز به جراحی برای حذف زخم در صورت نیاز و یا حذف گره های آلوده

Symptom of lymph infection

علائم عفونت لنفاوی

- pain درد
- redness قرمزی
- skinrash راش پوستی
- itching خارش
- swelling تورم
- fever تب

References

1. Hilson AJ (July 6, 1995). "Making Sense". **The New England Journal of**
2. **Medicine.** 333 (1): 66–67.
doi:10.1056/NEJM199507063330118. PMID 7777006.
3. Audard V, Zhang SY, Copie-Bergman C, Rucker-Martin C, Ory V, Candelier M, Baia M, Lang P, Pawlak A, Sahali D (May 2010). "Occurrence of minimal change nephrotic syndrome in classical Hodgkin lymphoma is closely

related to the induction of c-mip in Hodgkin-Reed Sternberg cells and podocytes". **Blood.** 115 (18): 3756–62.
doi:10.1182/blood-2009-11-251132. PMC 2890576 . PMID 20200355.

لنفوم غیر هوچکین

لنفوم غیر هوچکین از اختلالات دستگاه لنفاوی

است.

لنفوم غیر هوچکین یک سرطان است که بر سلول های لنفوسیتی در سیستم لنفاوی اثر می گذارد. لنفوسیتها گلبول های سفید خون و لنفاوی هستند، خون و مغز استخوان همگی از هم متصل هستند و می توانند مشکلات مشابهی داشته باشند

علت شناخته شده نیست. اگر سیستم ایمنی بدن شما به خوبی کار نمی کند (مثلا اگر شما ایدز داشته باشید) خطر ابتلا به لنفوم غیر هوچکین افزایش می یابد. با این حال، این تنها تعداد کمی از موارد را تشکیل می دهد

سایر عوامل خطرزا که شناسایی شده اند عبارتند از

C هیاتیت

ویروس - **Epstein-Barr** ویروس
غدد لنفاوی

قرار گرفتن در معرض عوامل محیطی مانند آفت
کش ها، گرد و غبار، حلال ها

شایع ترین علایم اولیه، گسترش یک یا چند گره
لنفاوی متورم در یک ناحیه بدن است که معمولاً
در ناحیه گردن، زیر بغل و کشاله ران قرار
دارد.

گره های لنفاوی متورم بدون درد هستند و به
تدریج بزرگتر می شوند. گاهی اوقات می توانند
دردناک باشند.

اگر غدد لنفاوی آسیب دیده در قفسه سینه یا
شکم (شکم) باشد، ممکن است در مراحل اولیه
بیماری نباشید.

درمان ممکن است هدف کاهش علائم باشد. اگر

درمان امکان پذیر نباشد، درمان ممکن است

شایعترین علت تورم غدد لنفاوی عفونت است. به عنوان مثال، بسیار معمول است که گره های متورم در گردن در طول شدن تاندونولیت ایجاد شود.

لنفوم یک علت غالباً از غدد لنفاوی متورم است. با این حال ممکن است یک لنفوم مشکوک باشد اگر گره های لنفاوی متورم باقی بمانند یا اگر عفونت ایجاد نکنند تورم وجود دارد.

درمان ممکن است هدف کنترل لنفوم باشد. اگر درمان واقعی نیست، اغلب ممکن است رشد یا گسترش لنفوم را با درمان محدود کند. این به این معنی است که به سرعت در حال پیشرفت است.

این ممکن است برخی از علائم شما را از بین ببرد. بسیاری از لنفوم های غیرخودقین کم درجه ای نمی توانند درمان شوند، اما اغلب برای مدت زمان طولانی می توانند کنترل شوند.

برای کاهش اندازه تومورهای لنفوم استفاده
شود. این ممکن است نشانه هایی مانند درد را
کاهش دهد. اگر لنفوم غیر هوچکین پیشرفته
باشد، ممکن است نیاز به درمانهایی مانند
مسکن یا سایر تیمارها داشته باشید تا بتوانید از
درد یا سایر علائم جلوگیری کنید.

References

1. "HMDS: Hodgkin's Lymphoma". Archived from the original on March 4, 2009. Retrieved February 1, 2009.
2. Küppers R, Schwering I, Bräuninger A, Rajewsky K, Hansmann ML (2002). "Biology of Hodgkin's lymphoma". *Annals of Oncology*. 13 Suppl 1: 11–8. doi:10.1093/annonc/13.S1.11. PMID 12078890.
3. Bräuninger A, Schmitz R, Bechtel D, Renné C, Hansmann ML, Küppers R (April 2006). "Molecular biology of Hodgkin's and Reed–Sternberg cells in Hodgkin's lymphoma". *Int. J. Cancer*. 118 (8): 1853–61. doi:10.1002/ijc.21716. PMID 16385563.

